

תת"ע (עכו) 11360-08-23 - מדינת ישראל נ' אזהאר ח'טיב

תת"ע (עכו) 11360-08-23 - מדינת ישראל נ' אזהאר ח'טיבשלום עכו

תת"ע (עכו) 11360-08-23

מדינת ישראל

נגד

אזהאר ח'טיב

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[17.08.2024]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

בפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקשת, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ";).

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקשת ניתן ביום 24.01.2024 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 09.07.2024.

טענות הצדדים

המבקשת עתרה לביטול הרשעתה וטענה כי מועד הדיון נדחה לאור מלחמת "חרבות ברזל", אולם מעולם לא קיבלה הזמנה למועד הדיון החדש אשר נקבע. המבקשת כפרה בביצוע העבירה, הפנתה לקשיים ראייתיים וטענה כי הותרת הרשעתה על כנה תגרום לה לעיוות דין שכן הדבר כרוך בפגיעה ברישיונה ובפרנסתה היות ומדובר במורה בבית ספר. המשיבה ביקשה מנגד לדחות את בקשת המבקשת, וטענה כי המדובר בבקשה להישפט אשר הוגשה על ידי המבקשת עצמה ולכן היה עליה לעקוב אחר מועד דיון; כן הוסיפה כי המבקשת זומנה כדין.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף

130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003)(להלן: "עניין איטליא"); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן ביום 6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין. לאחר שענייני בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות. המבקשת טענה, כאמור לעיל, כי מעולם לא קיבלה זימון לדיון אשר נקבע ליום 24.01.2024, יחד עם זאת עיון באישור המסירה אשר הוגש על ידי המשיבה וכן עיון בתיק בית המשפט מעלה כי ההחלטה מיום 16.10.2024 המורה על דחיית מועד הדיון ליום 24.01.2024 נמסרה לידי "הנמען הרשום" (דהיינו המבקשת) עוד ביום 29.10.2024 שעה 14:31; לפיכך לא ניתן לקבל את טענת המבקשת לפיה לא קיבלה לידיה זימון חדש ואני קובעת כי המבקשת זומנה כדין ובהעדר התייצבות מטעמה, לא היה פגם בשפיטתה בהעדר.

יתירה מזו, המדובר בבקשה להישפט אשר הוגשה על ידי המבקשת לעקוב אחר מועד הדיון החדש אשר נקבע ולא לשבת בחיבוק ידיים ובחוסר מעש. בהקשר זה יצוין כי המבקשת לא ציינה כי עשתה מאמץ כלשהו כדי לברר מהו מועד הדיון העתידי אשר נקבע. לפיכך, אין למבקשת אלא להלין על עצמה. באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בענייננו.

אמנם המבקשת טענה לקיומן של קשיים ראייתיים ואף מנתה קשיים אלה, אולם חרף החלטתי מיום 18.07.2024 בה הוריתי למבקשת להגיש העתק קריא וברור של הדו"ח עד ליום 31.07.2024, עד לכתיבת שורות אלה, המבקשת לא טרחה למלא אחר החלטתי (הגם שמעיון בתיק בית המשפט עולה כי ב"כ המבקשת צפתה בהחלטה באמצעות אתר "נט המשפט" עוד ביום 19.07.2024).

ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (ניתן ביום 25.03.2018) נקבע כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. המבקשת לא עשתה כן.

לאור כל האמור, משלא שוכנעתי כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון ולא שוכנעתי כי ביטול פסק הדין אשר ניתן בהעדר המבקשת דרוש למניעת עיוות דין, הבקשה נדחית. המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ג אב תשפ"ד, 17 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.